

Spirit of Prophecy, # 1 Profetian henki, osa 1

Hei kaikki,

Eräänä päivänä kun vanhempani olivat illan ulkona ja lapsenvahti oli tekemässä läksyjään, veljeni ja minä päätimme rakentaa valtaisan linnan olohuoneeseen käyttäen lakanoita ja peittoja sekä huonekaluja. Olen vanhin neljästä lapsesta: minun on täytynyt olla noin kahdeksan, sitten oli kuusivuotias, sitten nelivuotias ja meidän pikku siskomme oli kaksivuotias.

Veljeni ja minä puhuimme innokkaasti tämän tulevan upean linnan perusdesignista, ja jokaisella oli panosta siihen, mitä voimme käyttää; olohuoneen sohva muodostaisi sen pääosan, koska voimme helposti tunkea lakanoita seinän ja sohvantauksen väliin levittäytymään tuoleille saakka. Laskimme nopeasti, kuinka monta tuolia voisimme käyttää, pikku pöytiä, lakanoita ja peittoja vuoteistamme, ja ryhdyimme töihin.

Mielessämme linna kattaisi koko huoneen ja ulottuisi lähes kattoon, jos pinoaisimme tuolit ylösalaisin toistensa päälle ja sitten asettaisimme siskomme huipulle hädässä olevaksi neidoksi. Koska hän oli vain kaksivuotias, pidimme häntä pikemminkin lemmikkinä ja kun hän taapersi ympäriinsä, hän näytti kumista tehdyttä, joten häntä ei haittaisi tulla nostetuksi noihin suuriin korkeuksiin - olimme siitä varmoja.

No, siitä ei tullut ihan niin suurta ja majesteetillista kuin olimme kuvitelleet. Voi, me olimme kasanneet tuolit riittävän korkealle kulmatornimme kohdalla, ja sisaremme luotti meihin riittävästi niin, että saatoimme laittaa hänet neljän päällekkäisen tuolin päälle epävakaasti, mutta viime hetkellä ajattelin, että saattaisimme päätyä rikkomaan pikku siskomme, joten puutuin asiaan hänen puolestaan.

Mutta hänen määräämisensä 'tyrmään' peitoin ja lakanoin peitetyn olohuoneen äärimmäiseen nurkkaan ei ollut yhtä hauskaa ja vaarallista. Yhtä nopeasti kun solmu irtoaa lakanasta, joku kiskaisi nostosiltanamme olleen kaistaleen liian pitkälle ja koko homma romahti peittojen, lakanoiden ja kaatuneiden tuolien röykkiöksi.

Mutta me olimme onnistuneet tekemään linnan. Se ei ollut sellainen kuin olimme luulleet, mutta oli sen henkinen, edusti ytimeltään jotakin paljon suurempaa, ja olimme tyytyväisiä illan seikkailuun.

Mooses ja ilmestysmaja autiomaassa

Hepr. 8:5:ssä meille kerrotaan, että kun Mooses oli ylhäällä vuorella Herran kanssa, hänelle annettiin ohjeet ilmestysmajan rakentamisesta - tuon kannettavan telttarakenteen, jossa liitonarkku sijaitisi. Sanotaan, että hänelle kerrottiin: "Katso, että teet kaikki sen kaavan (kreikka: kaava, malli, jäljennös, esimerkki) mukaan, joka sinulle vuorella näytettiin."

Voitko kuvitella työn joka Mooseksella oli edessään? Hän oli Isän edessä kirkkaudessa nähdessä täydellisen taivaallisen ja hänellä oli epäkiitollinen tehtävä muuttaa taivaallinen täydellisyys maiseksi kuvaukseksi materiaalien ollessa vain puuta, metalleja, seinäverhoja ja eläinten nahkoja!

Parhainta, mitä hän tilanteessaan saattoi tehdä, oli tehdä telttä pitäen samalla sydämessään kiinni siitä mitä hän oli Hengessä nähnyt.

Kun saamme Herralta sanan koskien elämäämme, Hän näyttää meille taivaallisen, kypsän, valmiiksi saatetun version, kuten Mooses näki taivaassa tai mitä meillä lapsilla oli mielessämme kun rakensimme peitoista tehtyä linnaa. Mutta hyvin usein me pyrimme siihen, että tarkalleen tuo sama asia elämässämme tapahtuu ja olemme pettyneitä tai ihmettelemme, mitä teimme väärin, kun täyteys ei tapahdu sellaisena kuin olemme sen nähneet.

Vaikka meidän telttalinnamme ja Mooseksen ilmestysmaja olivat vain karkeita esityksiä siitä ydintotuudesta, joka nähtiin, molemmat olivat uskolliset sille, mitä sydämessä ja mielen silmissä säilytettiin. Usein kun kuulemme sanan Herralta koskien maatumme, aluettamme, perhettämme tai itseämme, ja näemme Hengessä loppuun viedyn näyn, mutta todellisuus saattaa olla (vain) ydintotuus ja kuva taivaallisesta.

Joitakin esimerkkejä elävästä elämästä

Eräs nainen seurakunnastamme kehotti minua käymään kuolemassa olevan äitinsä luona, jotta voisin rukoilla hänen kanssaan. Tämä nainen oli hyvin järkyttynyt, koska Herra oli kertonut hänelle vuosia aiemmin, että hänen äitinsä pelastuisi ja pääsisi taivaaseen. Mutta koko tuon ajan hän oli tulkinnut tuon Sanan merkinneen sitä, että hänen äitinsä lähtisi seurakunnastaan ja alkaisi käydä vahvasti Raamattuun uskovassa seurakunnassa, ja he voisivat olla aitoja 'sisaria Herrassa' hänen äitinsä kasvaessa syvemmälle Sanaan ja Henkeen. Mutta nyt äiti oli kuolinvuoteellaan ja selvästi tuo sana sellaisena kuin hän oli mielessään kuvitellut, ei tulisi tapahtumaan.

Nainen ei ymmärtänyt, kuinka hän oli voinut kuulla niin väärin (hän luuli), mutta itse asiassa tuon Sanan ydintotuus kyllä tapahtui. Hänen äitinsä rukoili kanssamme kun Herran läsnäolo täytti huoneen ja viiden päivän kuluttua hän kuoli vietettyään suurimman osan tuosta ajasta puhuen tyttärensä kanssa Herrasta. Ja Herra oli armollinen sallien tyttären opettaa äidilleen vanhurskaudesta ja uudestisyntymisestä - hän jopa sai Pyhän Hengen kasteen vähän ennen kuolemaansa. Profetian ydintotuus täyttyi, muttei se kuva, jota tytär oli sydämessään säilyttänyt siitä, että hänen äitinsä uskoisi tarkalleen niin kuin hän itse usko.

Koditon mies

Eräs mies halusi puhua minulle ja hän oli vihainen Jumalalle. Hän kertoi mielellään ihmisille Jeesuksesta ja halusi tehdä sitä kokoaikaisesti ja kertoi minulle, että Herra oli vuosia sitten kertonut hänelle, että hänet oli kutsuttu evankelistaksi. Tuon Sanan seurauksena hän jätti hyvin palkatun työnsä, yritti sopia seurakuntien kanssa puhetilaisuuksista, mutta epäonnistui siinä, hänen vaimonsa jätti hänet hänen kieltäytyttyään hankkimasta työpaikkaa ja nyt hän asui erään palvelujärjestön asunnottomille tarkoitettussa paikassa.

Kun hän kuuli Sanan siitä, että on evankelista, hän liitti siihen määritelmänsä siitä, mitä se tarkoitti ja sydämessään olevan näyn: kokoaikainen palvelutyö, puhumista suurille ihmisjoukoille ja televisiossa, ja kaikkea mitä siihen liittyy. Mutta kun kysyin häneltä ihmisten voittamisesta Herralle, hän kertoi minulle kertomuksen toisensa jälkeen siitä, kuinka ihmisiä pelastui, parantui, elämät muuttuivat, ja se oli sitä, mistä hän sai tyydytystä. Hän täytti tehtävän, johon hänet oli kutsuttu, ydintotuus, mutta se oli vain varjo siitä, mitä hän luuli olevansa. Käyntimme jälkeen hän onneksi kykeni ymmärtämään tämän ja rakentamaan elämänsä uudelleen.

Monet ihmiset ovat hämmentyneet, kun ovat nähneet aidon näyn Hengessä siitä, mitä Herralla oli heitä varten tai henkilökohtaisen profetian, mutta sitten elämässä tapahtui asioita. Hän

näyttää meille valmiiksi saatetun, kypsän asian sellaisena kuin miltä se Hengessä näyttää, ja meidän tehtävämme on olla liittämättä siihen kulttuurisia tai uskonnollisia ajatuksia siitä, kuinka se muuttuu nykyajan elämään.

Mooses näki täydellisen, mutta saattoi rakentaa vain karkean jäljennöksen, kuitenkin se oli tarkalleen sitä mitä Herra halusi sitä aikaa ja paikkaa varten. Se oli parasta, mitä Mooses saattoi tehdä tilanteessaan.

Elia?

Matt. 11:14:ssä Jeesus sanoi Johannes Kastajasta: " Ja jos tahdotte ottaa vastaan: hän on Elia, joka oli tuleva (ennen Herraa)." Johannes ei ollut Elia henkilönä, vaan hänen palvelutyöllään oli Elian palvelutyön pääasialliset tekijät siinä, että hän kutsui ihmisiä parannuksen tekemiseen valmistaakseen sydämensä Herraa varten. Elia oli oikea, Johannes oli karkeampi edustaja, mutta hänellä oli Elian palvelutyön kaikki elementit.

Jeesus sanoi: "Jos tahdotte ottaa vastaan", viitaten siihen, että Oikeaa edustavan karkean edustajan vastaanottaminen vaatii vastaanottavaista sydäntä, erottelukykystä henkilöä joka katsoo ulkoisten seikkojen ohi sydämeen ja totuuden ytimeen.

Mitä etsiä

Palauta mieleesi jotakin sellaista, mitä Herra kertoi sinulle itsestäsi tai läheisistäsi. Katso ydintotuutta, sitten riisu pois se mitä ehkä olet lisännyt tuohon totuuteen, kaikki se miten olet kuvitellut sen tapahtuvan. Katso sitä mitä ON tapahtunut, mikä ON toteutunut, se on ydintotuus. Mooseksen tavoin sinä tai he ovat ehkä nähneet taivaallisen ja säilyttävät sen sydämessään, mutta olet kulkenut erämaan halki ja olet tehnyt parhaasi tilanteessasi. Ja kuten Mooseksen kohdalla, Herra tietää ja hyväksyy sen.

Kun Israel uskoi Elian tulevan ennen Herraa, heillä oli mielessään yksi kuva siitä mitä se tarkoitti eikä Johannes Kastaja sopinut siihen kuvaan. Jotkut korjasivat sen mitä olivat uskoneet Herran lausuman mukaan siitä, että hän (Johannes) oli Elia joka oli tuleva. He käsittivät avainasemassa olevat yhteiset tekijät siinä, että ihmisiä kutsutaan parannuksen tekemiseen ja kuinka hän väheni kun Kristus kasvoi.

Mitä Herra onkaan sinulle kertonut, etsi sitä ydintotuutta, joka on toteutunut. Ehkä sinulla on elämä, joka näyttää enemmän lapsuuteni telttalinnalta, mutta säilytä sydämessäsi kuva aidosta linnasta, sillä olet kuin Mooses joka teki parhaansa sillä mitä hänellä oli, ja se hyväksyttiin. Toivottavasti tuossa on järkeä... enemmän ensi viikolla, siunauksin,

John Fenn

Spirit of Prophecy, # 2 (girl, Word/Word) Profetian henki, osa 2 (tyttö, Sana/Sana)

Hei kaikki,

Eilen Chris ja minä puhuimme kaupan naismyyjän kanssa, joka oli iältään ainakin viisikymppinen, mutta kun maksoimme ja Chris rullasi (pyörätuolin) jonon läpi hän sanoi naiselle: "Okei tyttö, meidän täytyy nyt mennä, kiitokset, nähdään taas, tyttö." Nainen vain hykersi ja sanoi näkemiin ja me suuntasimme takaisin auton luo ja kohti kotia. Juuri ennen kun saapuu meille kotiin, sijaitsee niitty, ja kääntyessämme kadunkulmasta niityllä oli joukko lemmiä, jotka nähdessään Chris sanoi: "Hei tytöt, mitäs puuhaatte, ruohoako syötte? Jep."

Hän käytti samaa sanaa 'tyttö' sekä noin 50-vuotta vanhasta naisesta kaupassa että lehmälaumasta niityllä, vaikka oikea käyttötapa sanalle 'tyttö' on naispuolinen ihmislapsi. Mutta se oli riittävän lähellä soveltuakseen tuohon tilanteeseen, ainakin Chrisin mielessä.

Samalla tavoin on olemassa sellainen Raamatun ja profetian ymmärtäminen, joka on nimeltään 'kaksinkertaisen viittauksen laki'. Se merkitsee sitä, että profetia tai jae merkitsee jotakin alkuperäisille kuulijoille tai lukijoille, ja että Herra voi käyttää samaa sanaa myöhemmin jollekulle toiselle toisena aikana johonkin täysin eri asiaan. Kuitenkin kun Hän puhuu jokin jakeen meille, se ei tee tyhjäksi ensikäyttöä, vaan sen sijaan on yhtäpitävä sen kanssa ja rakentaa sille.

Paavali ja Barnabas sekä Jeesus

Apt. 13:44-48:ssa meille kerrotaan lähes koko Antiokian kaupungin kokoontuneen kuulemaan, kun Paavali kertoi ihmiselle pelastuksesta Kristuksen kautta, ja juutalaiset valtasi kiihko. Kun he olivat lietsoneet väkijoukkoa, Paavali teki huomion, että koska he eivät katso itseään mahdollisiksi ikuiseen elämään, he kääntyisivät nyt pakanoiden puoleen:

"Sillä näin on Herra meitä käsenyt: 'Minä olen pannut sinut pakanain valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti'. Sen kuullessansa pakanat iloitsivat..."

Herran sanoma Raamatun kohta oli tarkoitettu Paavalille, se oli itse asiassa suora lainaus Jesaja 49:6:sta Jeesusta koskevasta profetiasta. Se lausuttiin myös Jeesus-vauvan ylitse Lk. 2:32:ssa, kummassakin tapauksessa viitaten Herraan, ei Paavaliin. Kuitenkin Herra otti tuon itseään koskevan jakeen ja sanoi sen olevan Paavalille ja Barnabasille.

Huomaa, etteivät Paul & Barnabas valinneet tuota jaetta soveltumaan itseensä, Herra valitsi.

"Avaapa Joh. 14:27"

Kun olin teini-ikäinen ja kamppailin epävarmuuden, alemmuuden tunteen ja omanarvontunteen puuttumisen kanssa, en uskonut Herran hyväksyvän tarjoustani palvella Häntä - en uskonut Hänen haluavan minua. Sitten keskellä palvontaa kuulin ensimmäisen kerran Herran Jeesuksen Itsensä äänen, Hän sanoi:

"Minä rakastan sinua, John." Hätkähdin niin, että änkytin vastauksena: "Mi- minä myös rakastan sinua, Herra." Mihin Hän sanoi: "Avaapa Joh. 14:27." "Nytkö, Herra?" "Aivan, nyt." Joten tein niin: " Rauhan minä jätän teille: minun rauhani - sen minä annan teille. En minä anna teille, niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö."

Tuon myötä tiesin Hänen hyväksyneen elämäni Hänen palvelemisensa alttarilla. Mutta huomaa, että tuo jae oli jotakin sellaista, mitä Jeesus alun perin puhui opetuslapsille antaakseen heille rauhan. Sitten noin 1944 vuotta myöhemmin Hän valitsi sen ja sanoi sen myös soveltuvan minuun. En valinnut sitä. Hän valitsi.

Virta

Meidän kaikkien kohdalla on jokin jae 'hypähtänyt esiin' lukiessamme Raamattua. Tai joku on antanut meille henkilökohtaisen profetian. Tai Herra on tehnyt eläväksi, paljastanut tai tähdentänyt meille, että jokin jae oli meitä ja tilannettamme varten. Joskus ei ole kyse tietystä Raamatun kohdasta, vaan suorasta meille annetusta lupauksesta ilmestyksen kautta

tai suoraan kuten "Äitisi tulee 'uudestisyntymään' ennen kuin kuolee." Joskus Hän voi jopa tehdä eläväksi jonkin sellaisen asian, jonka sanoi joku sellainen, joka ei edes tiennyt Jumalan käyttävän häntä, mutta me tiedämme tietyn osan siitä, mitä hän sanoi olevan Häneltä meille.

Voimme olla myös kuten Timoteus, jota käskettiin 1. Tim. 1:18:ssa elämään "... sinusta aiemmin annettujen profetioiden mukaisesti." (suomennos tässä). Emme tiedä, käsittivätkö nuo nuorelle Timoteukselle olleet profetiat Raamatun kohtia, mutta Paavali tunnusti ne aidoiksi ja tarkoiksi ohjatessaan tätä muistamaan ja elämään niiden mukaisesti. Huomaa, ettei Timoteus luonut profetiaa; jollakulla oli 'sana' hänelle.

Sanasta kiinni pitäminen

Katso Raamatun kaavaa: Herra valitsee jakeen jollekulle ja sanoo 'tämä on sinulle'. Tuo joku ei valinnut sitä, Hän valitsi.

Kuitenkin yleinen käytäntö tänään menee näin: kohtaamme kriisin, joten tartumme Raamattuun tai viitejakeiden luetteloon. Selaamme sivuja tai haemme oman 'lupausten listamme', etsimme jonkin jakeen, rukoilemme sen ääneen Jumalalle ilmoittaen, että tämä on se, mistä pidämme kiinni.

Mutta tuo käytäntö ei ole Raamatussa. Sitten kun olemme pettyneitä, ihmettelemme, miksi. Sanoimme kaikki oikeat jutut, eikö niin? Löysimme jakeen, josta pitää kiinni, tunnustimme sitä, rukoilimme sitä, odotimme... ruksi, ruksi, ruksi. Mikä meni pieleen? Tai jos saimme vastauksen, luulimme, että se johtui siitä kirjoitetusta Sanasta ja siitä, mitä teimme pitääksemme siitä kiinni, kun itse asiassa emme voi lisätä tuumaakaan emmekä senttiäkään pituutemme - Jumala tekee monia asioita ihan vain laupeudesta ja armosta, ja ajattelemme virheellisesti kaavamme toimineen.

Ymmärräthän, että meidän tulee hankkiutua olemaan yhdessä Hänen kanssaan ja antaa Hänen antaa meille Sana, sitten me pidämme siitä kiinni. Kristinuskossa on kyse Hänen tuntemisestaan, ei kaavoista, rituaaleista ja 'malleista', joilla tehdään juttu x, jotta saadaan tulokseksi juttu y. Meidän on määrä tuntea Jumala ja vaeltaa Hänen kanssaan.

Liian monet sukupolvestamme tuntevat kirjoitetun Sanan, mutta eivät tunne Totista Sanaa (mikä jättää heidät tyhjiksi ja elämään usein lihallista 'kristillistä' elämää). Emme voi 'pitää kiinni' kirjoitetusta Sanasta, ellei Totinen Sana ole ensin antanut tuota jaetta meille. Meidän täytyy tuntea Hänet. Ei vain uskoa Häneen. Ei vain rukoilla Häntä. Ei vain laulaa lauluja Hänestä. Mutta meidän täytyy tuntea Elävä Sana, josta kirjoitettu Sana lähtee.

Hepr. 4:12 -13 - Sana ja Sana

"Sillä Jumalan Sana on terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka, tunkien lävitse, kunnes jakaa kahtia sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja tuomitsee sydämen ajatukset ja aikeet. Eikä ole olemassa luotua, joka on kätöksessä Hänen näkyvistään, vaan kaikki asiat ovat auki ja avoimia, ja paljastettuja Hänen silmilleen, Hänelle, jolle meidän täytyy tehdä tili." (suomennos tässä)

Kun tätä opetetaan, useimmat julistajat käyttävät vain jaetta 12 kertomaan seurakuntalaisille, että heidän täytyy 'alkaa tutkia Sanaa joka päivä'. Harvoin he lukevat jakeen 13, joka paljastaa hänen puhuvan Sanaa tarkoittavasta Persoonasta, Herrasta

Jeesuksesta ja juuri Hän on se joka erottaa sielun ja hengen ja tuomitsee sydämemme ajatukset ja aikeet.

Ajattele sitä tällä tavoin

Jeesus on Sana, ja kirjoitettu Sana on virrannut Hänestä painetulle sivulle, sen tähden Hän voi valita jakeen ja soveltaa sitä kehen tahansa jonka Hän arvioi olevan sovelias sen vastaanottamiseen. Mutta jos me valikoimme jakeen kirjoitetusta Sanasta ilman, että se on ensin tullut Elävältä Sanalta meille tuossa tilanteessa, me otamme riskin siitä, ettemme saa sitä mitä Herralla on meitä varten, koska olemme lihassa.

Hyvä uutinen on, että kun kirjoittaja sanoo Elävän Sanan erottavan sielun ja hengen ja tuomitsevan sydämen ajatukset ja aikeet, ja että kaikki asiat ovat auki ja paljaita Hänen edessään, jonka kanssa meidän täytyy toimia, niin hän jatkaa sanoen: " Kun meillä siis on suuri ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika... Käykäämme sen tähden uskalluksella armon istuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan."

Hän sanoo Herran Jeesuksen tietävän ja tuomitsevan ajatuksemme ja aikeemme, ja sitten kutsuu meitä tulemaan saadaksemme laupeutta ja armoa avuksemme - vau, mitä rakkautta! Mikä rentous Hänen läsnäolossaan, sillä Hän tuntee koko sydämemme ja kuitenkin rakastaa ja kyllä, jopa pitää meistä.

Muista vain, että annat Hänen valita jakeen sinulle ja tilanteeseesi tai voit olla kuin Chris joka käyttää samaa sanaa kahteen tilanteeseen eikä kumpikaan noista ole tuon sanan oikeaa käyttöä. Enemmän ensi viikolla,
Siunauksin,
John Fenn

Spirit of Prophecy, # 3 (using common sense) Profetian henki, osa 3 (terveen järjen käyttäminen)

Hei kaikki,
Menessäni kauppaan minulla on usein lista ja päästyäni sisälle kauppaan menen ensiksi ostoksen numero yksi luo, sitten ostoksen kaksi, sitten ostoksen kolme, ja käyntini saattaa sujua muutamassa minuutissa. Barbilla on myös lista, mutta jostakin syystä hänen listansa vie hänet polulle, joka muistuttaa reittiä, jota juopunut merimies saattaisi kulkea lähtiessään baarista kello 2 aamuyöllä yrittäen muistaa, minne onkaan jättänyt sen rahtilaivansa.

Kumpikaan ei ole oikea tai väärä tapa käydä ostoksilla ja me kumpikin päädyimme saamaan hakemamme, mutta... minun on parasta lopettaa ennen kuin joudun vaikeuksiin ja vain esittää pointtini.

Kun Herra antaa meille lupauksen, se toteutuu, mutta se kuinka olemme tunteiden näkökulmasta lupauksen ja vastauksen välillä, on joko keskittynyttä ja peräänantamatonta tai sitten tunteemme ja ajatuksemme harhailevat ympäriinsä, mistä syystä panemme itsemme käymään läpi kurjuuden kunnes Isä tuo julki vastauksen.

Tämänpäiväinen käsittelee sitä kuinka pitää kiinni Sanasta lupauksen osalta ja pysyä peräänantamattomana.

Kuinka paljon uskoa sinulla on siihen mitä Jumala kertoi sinulle?

Oletko koskaan ihmetellyt, kuinka Pietari saattoi nukkua niin sikeästi vankilassa* vain tunteja ennen kuin hänet oli määrä teloittaa, niin että enkelin täytyi kirjaimellisesti lyödä häntä kylkeen herättääkseen hänet?

Oletko koskaan ihmetellyt, miksi Paavali vain ravisti kyyneistä kädestään* ja jatkoi työskentelyä ilman, että hänelle olisi koitunut mitään vahinkoa eikä hänen mainita olleen huolissaan? *Apt. 12:7, 28:3-6

Usko Sanaan ja Sanaan

Joh. 21:18-19:ssa Jeesus antaa Pietarin ymmärtää, että tämä tulee kuolemaan ristiinnaulitsemisella 'kun olet vanha'. Kun Pietari oli vankilassa sikeässä unessa odottaen teloitusta Apt. 12:7:ssä, on vain 12 vuotta siitä, kun Jeesus kertoi Pietarille miten ja milloin tämä tulisi kuolemaan. Apt. 12:ssa hänet oli määrä teloittaa miekalla eikä hän ollut vanha - niinpä hän kykeni olemaan syvässä unessa tietäen, että hän tulisi jollain tavalla pääsemään pois tuosta tilanteesta.

Apt. 27:24:ssa Paavalin ollessa laivassa, jota kauan kestänyt myrsky piinaa, enkeli ilmestyy hänelle ja sanoo 'Älä pelkää, Paavali, sinut täytyy viedä keisarin eteen.' Niinpä kun myrkyllinen käärme puri Paavalia heti sen jälkeen, kun he olivat haaksirikkoutuneet Maltalle, hän vain heitti käärmeen tuleen ja jatkoi työskentelyään, koska hän tiesi, että hänet viettäisiin keisarin eteen.

Sen sijaan, että Pietari olisi kysellyt, miksi hän oli vankilassa kuolemaisillaan, kun Jeesus kertoi hänelle jotain aivan muuta, ja sen sijaan, että Paavali olisi ollut pelon vallassa, kun myrkykkäärme puri häntä ja hän oli kuolemaisillaan, mikä oli ristiriidassa sen kanssa, mitä enkeli sanoi, kumpikin mies valitsi uskoa sen, mitä hänelle oli luvattu ja jatkoi normaalia elämäänsä.

He käyttivät aivojaan

He saivat ohjausta Herralta, suoria sanoja, ja he käyttivät aivojaan ajatteluun ja päättelyyn.

Uskovat ihmiset panevat usein sivuun terveen järjen ja logiikan heti kun ovat saaneet profetian, jakeen tai muun lupauksen, joka heistä tuntuu tulevan Herralta, usein omaksi vahingokseen ja jopa kuolemakseen. Heillä on sana, mutta kun tapahtuu sitä vastaan olevia asioita, he juoksentelevat ympäriinsä Barbin ostosmetodin tavoin, paitsi että ostosten sijaan he ovat pelon vallassa kuljeksien sinne, tänne ja joka puolelle etsien vakuutusta siitä, että Jumala hallitsee yhä.

Mutta Pietari ja Paavali eivät antaneet periksi, koska he ajattelivat lupausta perusteellisesti ja panivat kuriin ajatuksensa ja tunteensa sen mukaisiksi. He pohtivat, mitä heille oli kerrottu, mikä antoi heille hiljaista sisäistä voimaa.

Oli eräs mies, joka sai henkilökohtaisen profetian siitä, että hän vaurastuisi kiinteistöalalla. Niinpä ilman epärointiä ja asioihin perehtymistä ja ilman mitään Jumalan hänelle antamista aivoista lähtöisin olevaa terveen järjen käyttöä hän alkoi ostaa taloja ja sitten vuokrata niitä. Hän hoiti niitä väärin, koska hän ei ollut kouluttautunut asiaan, meni konkurssiin, hänen vaimonsa jätti hänet ja hän oli jonkin aikaa koditon - ja hän syytti Jumalaa, joka oli hänen mukaansa sanonut hänelle 'ryhdy kiinteistöalalle'.

Jumala ei käskenyttä häntä 'ryhtymään kiinteistöalalle', ja profetian oikeellisuus on erittäin kyseenalainen, koska kyse oli yksittäisestä sanasta, jota ei edes ollut miehen sydämessä ennen tuota hetkeä, eikä ollut mitään muita vahvistuksia, mutta käyttäen profetiaa hän heitti terveen järjen ovesta ulos ajatellen Jumalan olevan hänen liikekumppaninsa.

Hän ei ole. Hän on Jumala. Hän ei ole liikekumppani. Kristus asuu sinussa ja on sen tähden kanssasi työssäsi. Mutta sinut palkattiin, ei Häntä - kyse on sinun työpaikastasi, sinun bisneksestäsi, me teemme tiestämme menestyvän ja Hän opastaa meitä matkan varrella, jonka aikana me käytämme selkeää ajattelua ja tervettä järkeä.

Parantumisen

Oli lupaava evankelista, joka sai syöpädiagnoosin. Kuitenkin rukoilemisen jälkeen hän sanoi Herran kertoneen hänelle, että hän oli parantunut tai tulisi parantumaan. Hän kieltäytyi kaikista hoidoista, koska 'Jumala sanoi'.

Jotkut kehottivat häntä hakeutumaan hoidettavaksi huomauttaen, että parantumislupauksen antaminen ei sulje pois sen tekemistä, mitä meidän tulee tehdä luonnollisessa. Mutta tuo nuori evankelista kieltäytyi lääketieteellisestä hoidosta, kuoli ja jätti monet hämmentyneiksi sen suhteen, että miksi jos Jumala kerran sanoi hänen parantuneen, hän kuoli. Hänen olisi pitänyt hakeutua hoidettavaksi.

Jumala saattaa paljastaa sinulle, että sinulla on työpaikka x, kun näet sitä koskevan ilmoituksen lehdessä, mutta sinun täytyy silti lähteä liikkeelle ja käydä läpi haastatteluprosessi. Sinun täytyy tehdä se, mikä on oikein luonnollisessa ja antaa asian toteutua, ei yrittää pakolla saada sitä toteutumaan eikä ajatella, että koska Jumala sanoi niin, se ilmestyy taianomaisesti.

Henkilökohtaisen profetian johdatuksessa?

1. Tim. 1:18-19:ssa Paavali kehottaa Timoteusta: "Tämän käskyn minä annan sinun toimitettavaksesi, poikani Timoteus, aikaisempien, sinusta lausuttujen ennustusten mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit jalon taistelun, säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hyljänneet ja uskossaan haaksirikoon joutuneet..."

Huomaa, että Paavalin ohje profetian käsittelemiseksi yhdistää hengellisen ja 'terveen järjen'. Kun Paavali sanoi 'taistelisit jalon taistelun' hän kehottaa tekemään niin samanaikaisesti 'säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon'.

Usko on hengellistä, hyvä omatunto on luonnollista. Jumala vaatii molempia, kun Hän antaa meille lupauksen. Se tarkoittaa sitä, että tekee asiat oikein ja rehellisesti, niin että voimme säilyttää puhtaan omantunnon. Jumalan henkilökohtainen sana sinulle ei koskaan vaadi sitä, että valehtelet, petät, varastat tai panet sivuun sen, mikä on moraalisesti oikein.

2. Piet. 1:4 sanoo "... joiden kautta hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi ja pelastuisitte siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee."

Me näemme lupaukset vastatun rukouksen näkökulmasta, tämä jae sanoo Jumalan antavan lupauksia sitä tarkoitusta varten, että meissä työstetään jumalallista luontoa. Mitä nopeammin teet yhteistyötä Hänen kanssaan kasvaaksesi ihmisenä ja Kristuksessa samalla kun 'pidät kiinni' lupauksesta, sitä paremmin voit tunne-elämäsi kannalta sekä hengellisesti.

Tajua, että lupaus on annettu sinulle, jotta kasvaisit Hänessä - luonteen kasvatusta ja Hengen hedelmän kasvattamista.

Usko puhtaan omantunnon kera on suora reitti siihen, että näkee Jumalan sanan toteutuvan. Tai ihminen voi olla pelon vallassa ja vetäytyä kasvamisen mahdollisuuksista, jotka tulevat siitä, että pidetään kurissa ajatukset ja tunteet ja tehdään oikein, vaikka se olisikin vaikeaa.

Monet perääntyvät vaikeuksista ajatellen, että kyse on paholaisesta tai he vain eivät halua käydä asiaa läpi. Kokemukseni on ollut, että tavallisesti vaikea päätös ja vaikeinta lihalle, on osa sitä 'jumalallista luontoa', jossa Hän haluaa meidän kasvavan. Kun arvostat kasvamista Hänessä yli kaiken muun, koska juuri noina aikoina opit parhaiten tuntemaan Hänet, olet Pietarin ja Paavalin tavoin peräänantamaton.

Ajattele perusteellisesti Hänen lupauksiaan, ei siinä tarkoituksessa, että hoksaisit, kuinka se saattaisi tapahtua ja sitten järjestät oman elämäsi auttaaksesi Häntä toteuttamaan sen - vaan pohdi näitä asioita sydämessäsi, tee se, mikä on oikein, valitse kasvaa jumalallisessa luonnossa, ja salli Hänen saada se aikaan.

Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn